

دانشگاه علامه طباطبائی

دانشگاه علامه طباطبائی

دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد مشاوره مدرسه

عنوان:

اثربخشی مشاوره گروهی با رویکرد معنادرمانی اسلامی بر میزان دلبستگی و توکل
به خدا در دانش آموزان دختر ایتم

استاد راهنما:

جناب آقای دکتر کیومرث فرحبخش

استاد مشاور:

جناب آقای دکتر عنایت شریفی

پژوهشگر:

زهرا رسولی

تابستان ۱۳۹۲

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی اثر بخشی مشاوره گروهی با رویکرد معنادرمانی اسلامی بر میزان دلبستگی و توکل به خدا در دانش آموزان دختر ایتمام می باشد. این پژوهش از نوع شبه آزمایشی و در آن از طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل استفاده شد. جامعه ای آماری پژوهش را کلیه دانش آموزان دختر ایتمام مقطع متوسطه ناحیه ۱ شهری تشكیل می دادند که در سال تحصیلی ۹۲-۹۱ مشغول به تحصیل بودند. به علت وجود تنها یک مدرسه ویژه ای ایتمام در شهری نمونه گیری از نوع در دسترس بود و پرسش نامه های توکل و دلبستگی معنوی بر کلیه ای دانش آموزان این مدرسه اجرا شد و از بین ۶۰ نفر که پایین ترین نمره را در این ۲ پرسش نامه کسب کردند، ۲۴ نفر به صورت تصادفی انتخاب شدند و از این تعداد نفرات به صورت تصادفی ۱۲ نفر در گروه آزمایش و ۱۲ نفر در گروه کنترل قرار گرفتند. در مرحله ای بعد مشاوره ای گروهی با رویکرد معنادرمانی اسلامی به مدت ۸ جلسه ای ۹۰ دقیقه ای بر گروه آزمایش انجام گردید و پس از اتمام جلسات، به منظور سنجش متغیرهای وابسته، مجدداً پرسش نامه های مذکور به عنوان پس آزمون بر دو گروه آزمایش و کنترل گرفته شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون تحلیل کواریانس استفاده شد. نتایج به دست آمده نشان داد مشاوره گروهی با رویکرد معنادرمانی اسلامی به طور معناداری باعث افزایش میزان توکل و دلبستگی معنوی گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل شده است ($P < 0.05$).

کلید واژه ها : مشاوره گروهی با رویکرد معنادرمانی اسلامی، توکل ، دلبستگی به خدا ، ایتمام

فهرست مطالب

فصل اول: کلیات پژوهش

۲ مقدمه
۵ بیان مسئله
۸ اهمیت و ضرورت پژوهش
۱۰ اهداف پژوهش
۱۰ فرضیه های پژوهش
۱۱ تعریف مفهومی متغیرها
۱۲ تعریف عملیاتی متغیرها

فصل دوم: پیشینهٔ پژوهش

۱۴ معنای توکل
۱۵ توکل به خدا در قرآن کریم و احادیث
۱۸ آثار و پیامدهای توکل
۲۱ مفهوم مرکز کنترل و پژوهش های مربوط به آن
۲۲ انواع کنترل در ارتباط با مفهوم توکل به خدا
۲۲ کنترل نیابتی
۲۳ کنترل تفسیری
۲۳ اسناد در زمینهٔ توکل به خدا
۲۴ پژوهش های انجام گرفته در زمینهٔ اسنادهای مذهبی و توکل به خدا
۲۷ دلبستگی به خدا
۲۷ نظریهٔ دلبستگی

۲۸	دلبستگی و مذهب
۲۹	خداوند به عنوان نگاره‌ی دلبستگی
۳۰	مذهب به عنوان فرآیند پویا از دلبستگی
۳۳	سبک‌های دلبستگی به خدا
۳۳	پژوهش‌های انجام گرفته در زمینه‌ی دلبستگی به خدا
۳۶	معنا از منظر فلسفه و دین
۳۹	تأثیر تصور و تلقی از جهان و خدا در معناده‌ی به زندگی فرد
۴۱	معناده‌ی و معنیابی
۴۲	ارزیابی مجدد آسیب
۴۲	فرآیندهای مقابله با تنیدگی از نظر مذهبی
۴۵	فلسفه و معنای زندگی در مکاتب و آیین‌های مختلف
۴۶	زندگی معنادار از منظر اسلام
۴۶	زندگی متکی به خدا
۴۷	زندگی رهبری شده
۴۷	زندگی هدف دار
۴۷	زندگی پویا و متحرک
۴۸	بازتاب زندگی معنادار از منظر قرآن
۴۹	معنادرمانی اسلامی
۵۰	مرحله‌ی اول: افزایش مهارت‌های شناختی در سختی‌ها
۵۰	گام اول: مهارت‌های خدا شناختی
۵۰	بیان اصل معناداری و هدفمندی در زندگی
۵۲	مالکیت خداوند بر هستی
۵۲	درک حضور و معیت خداوند
۵۳	توجه به نعمت‌ها و عنایات الهی در جهان پس از مرگ
۵۳	گام دوم: مهارت‌های انسان شناختی
۵۳	سختی‌ها به منزله‌ی آزمایش الهی

ت

۵۴	اهداف آزمایش
۵۵	فلسفه‌ی آزمایش الهی
۵۶	ابعاد گوناگون بلاء
۵۶	بلاء، آزمون تکامل
۵۶	بلاء و تطهیر گناهان
۵۶	بلاء و ترفیع درجه
۵۷	گام سوم: مهارت‌های روان‌شنختی
۵۷	نگرش مثبت به زندگی
۵۹	یافتن تدبیر الهی و رای رنج‌ها
۵۹	مرحله‌ی دوم: افزایش مهارت‌های رفتاری در سختی‌ها
۵۹	گام اول: شناخت مفهوم صبر و بیان پیامد‌های آن
۶۱	گام دوم: بیان مفهوم رضا به قضا و قدر الهی
۶۲	قرآن و رضای الهی
۶۳	راه دست یابی به مقام رضا
۶۴	پژوهش‌های انجام گرفته در زمینه‌ی رویکرد دینی به کاررفته در درمان
۶۸	ایتم
۶۸	اهمیت نقش پدر
۶۸	جایگاه ایتم در اسلام
۶۹	آثار فقدان پدر بر فرزندان
۶۹	عدم شکل گیری دلبستگی
۷۱	مشکلات تحصیلی
۷۱	ناسازگاری‌های رفتاری
۷۲	آثار پس ضربه‌ای
۷۲	پژوهش‌های انجام گرفته در زمینه‌ی ایتم
فصل سوم: روش‌شناسی پژوهش	
۷۵	جامعه‌ی آماری، نمونه و روش نمونه گیری

ابزارهای اندازه گیری	78
پرسش نامه‌ی توکل به خدا	78
پرسش نامه‌ی دلبستگی معنوی	79
طرح تحقیق	82
بروتکل مشاوره گروهی با رویکرد معنادرمانی اسلامی	83
روش تجزیه و تحلیل داده‌ها	83
فصل چهارم : یافته‌های پژوهش	
توصیف داده‌ها	85
استباط از داده‌ها	86
فصل پنجم : بحث و نتیجه گیری	
بحث و نتیجه گیری	92
محدودیت‌های پژوهش	96
پیشنهادهای پژوهشی	96
پیشنهادهای کاربردی	96
منابع	
منابع فارسی	99
منابع لاتین	106
پیوست ها	
پیوست ۱	114
پیوست ۲	117
پیوست ۳	120
فهرست جدول ها	
جدول ۱-۳: توزیع فراوانی گروه کنترل و آزمایش بر حسب سن	75
جدول ۲-۳: میانگین و انحراف استاندارد سن به تفکیک گروه	76
جدول ۳-۳: محدوده سنی که آزمودنی‌ها پدر خود را از دست داده‌اند	76
جدول ۴-۳: تعداد فرزندان خانواده گروه آزمایش و کنترل	77

جدول ۴-۱: آمار توصیفی متغیرهای گروه آزمایش و کنترل قبل از مشاوره گروهی	۸۵
جدول ۴-۲: آمار توصیفی متغیرهای گروه آزمایش و کنترل بعد از مشاوره گروهی	۸۵
جدول ۴-۳: آمار توصیفی متغیرهای گروه آزمایش و کنترل قبل از مشاوره به تفکیک	۸۶
جدول ۴-۴: آمار توصیفی متغیرهای گروه آزمایش و کنترل بعد از مشاوره به تفکیک	۸۶
جدول ۴-۵: آزمون کولموگروف اسپرینف	۸۷
جدول ۴-۶: آزمون لون برای سنجش برابری واریانس ها گروه ها برای هر متغیر وابسته، پس از مشاوره گروهی	۸۸
جدول ۴-۷: آزمون کواریانس میزان توکل به خدا	۸۸
جدول ۴-۸: میانگین توکل به خدا بعد از مشاوره	۸۹
جدول ۴-۹: آزمون کواریانس میزان دلبستگی ایمن به خدا	۸۹
جدول ۴-۱۰: میانگین دلبستگی ایمن به خدا بعد از مشاوره	۸۹
جدول ۴-۱۱: آزمون کواریانس میزان دلبستگی اجتنابی به خدا	۹۰
جدول ۴-۱۲-۱: میانگین دلبستگی اجتنابی به خدا بعد از مشاوره	۹۰

فصل اول

کلیات پژوهش

مقدمه:

امروزه یکی از مسائل مهم جامعه‌ی ما، آمار بالای نوجوانانی است که در حال گذراندن سنین هویت یابی هستند و فقدان پدریا مادر به عنوان یک متغیر مهم محیطی به طور مستقیم و غیر مستقیم تأثیر ویژه‌ای بر روی رشد کودک در تمام مراحل زندگی و به خصوص در شکل گیری شخصیت دارد. به طور کلی این امر پذیرفته شده است که وجود والدین به شدت برهمه‌ی جنبه‌های قوت وضعف رشد شخصیت تأثیر می‌گذارد وغیبت یکی از این دو یا هردو اثرباره مطلوبی بر رشد شخصیت فرزند دارد و او را مستعد ابتلا به بیماری‌های روانی و مشکلات رفتاری می‌کند(لوییس وابرین^۱، ۱۹۸۷). وجود والدین رکن اصلی خانواده است و با به وجودآوردن محیطی امن و سالم، رشد روانی فرزندان میسر می‌شود و در چنین شرایطی، عدم حضور هریک از والدین در محیط خانواده می‌تواند آثار سویی بر رشد طبیعی فرزندان داشته باشد(نیسی، ۱۳۸۵). در رابطه با نقش پدر هرزوگ^۲ و سودیا^۳ تحقیقاتی که قبل از سالهای ۱۹۶۹ در زمینه‌ی اثرات زیانبار غیبت پدر بر رشد شناختی صورت گرفته اند را مورد بررسی قرار دادند. آنان به این نتیجه رسیده اند که شواهد موجود در این زمینه وجود دارد. در تحلیل ۱۰۰ مطالعه در مورد رابطه فرزند-والد مشخص شده است که نقش پدر همانند نقش مادر حائز اهمیت است و موجب تحول اجتماعی، عاطفی، شناختی وکنش موثر فرزندان می‌شود، عشق پدر در مقایسه با عشق مادری قدرت پیش بینی بیشتری در شخصیت و سازگاری روان شناختی فرزندان دارد(سلیمی، ۱۳۸۵). محرومیت از پدر می‌تواند زمینه ساز بروز برخی از اختلالها شده، بر سیر پیش آگهی آن‌ها اثر بگذارد(کرامتی و همکاران، ۱۳۸۵).

در زندگی امروزی بیش از هر زمان دیگری شاهد تجارب فشار زایی هستیم که بهداشت وسلامت روان افراد را به مخاطره می‌اندازد و باعث بروز ناراحتی‌های روحی و روانی در انسان می‌گردد. در چنین شرایطی برخی از عوامل می‌توانند به کمک انسان آیند و مانع از آسیب دیدگی و اضمحلال وی زیر فشار سنگین مسائل و مشکلات گردند. از جمله عواملی که به اعتقاد برخی از روانشناسان و به استناد مطالعات و پژوهش‌های انجام گرفته در چند دهه‌آخر، نقش و جایگاه مؤثری در قلمرو بهداشت روانی دارد و نیز کارایی آن در درمان بیماری‌های روانی نشان داده شده است، دین و مذهب می‌باشد(غباری بناب، ۱۳۸۰). روبرت^۴ (۱۹۹۲) معتقد است که مذهب یک منبع حمایتی برای افراد است که در رویارویی با مشکلات کمتر آسیب می‌بینند، زیرا این افراد روش‌های مقابله گوناگونی دارند که در مواجهه با حوادث فشار زای زندگی از آن بهره می‌گیرند. توکل در فرهنگ اسلامی به عنوان یک روش مقابله‌ای با مشکلات پذیرفته شده است و در بسیاری از موارد موجب نظم دهنده رفتارها و تعادل دهنده‌ی حالات روانی افراد بوده است(نراقی، ۱۳۶۷).

¹ Lewis&Obrin

² Herzog

³ Sudia

⁴ Robert

باور به این که خدایی هست که موقعیت‌ها را کنترل می‌کند و در هنگام گرفتاری انسان را یاری می‌دهد، اضطراب و نگرانی را کاهش می‌دهد، به شکلی که بیش تر افراد مؤمن، ارتباط با خدا را مانند ارتباط با یک دوست بسیار صمیمی بیان می‌کنند و باور دارند که اتکا و توسل و توکل به خداوند به عنوان یک شیوه‌ی مقابله‌ای مؤثر کمک زیادی در کنترل موقعیت‌ها و رخدادهای ناگوار می‌نماید (استنایدر^۱، ۲۰۰۱). توکل اثار فراوانی دارد: عزت، آرامش و بی‌نیازی از خلق، امیدواری و رفع منفی نگری، کفايت، مشکل‌گشایی و راهیابی به امور، تقویت صبر و موارد متعددیگر از جمله‌ی این آثار است که مجموع آن‌ها باعث می‌شود تا احساس فraigیر بسیار ناخوشایندی که اغلب مبهم و تنفس زاست و مشکلات جسمانی را پدید می‌آورد، برطرف شود (تاجیک، ۱۳۸۳).

کرک پاتریک^۲ (۱۹۹۹) به عنوان یکی از نخستین نظریه‌پردازان در زمینه دلبستگی به خدا معتقد است، دلبستگی به مراقب اولیه در دوران کودکی، با گذشت زمان و در چهارچوب نظام‌های دیگر همانند دلبستگی به خدا ادامه می‌یابد. هم چنین آینسورث^۳ (۱۹۷۸) چهار ملاک برای دل‌بستگی به خدا بر می‌شمارد که از این میان دو ملاک در مورد خداوند صدق می‌کند. یکی این که خداوند به عنوان منبع و مبنای امنیت برای افراد هنگامی که دچار استرس و آشفتگی روانی می‌شوندو دیگر این که خدا به عنوان منبع حمایت کننده و مطمئن برای کشف و جست‌جو در محیط اطراف. بک (۲۰۰۶) معتقد است افرادی که دل‌بستگی بیشتری به خداوند دارند و این دلبستگی نیز از نوع ایمن است کمتر دچار تنفس و افسردگی می‌شوندو از احساس رضایت و صمیمیت بیشتری برخوردارند.

کرک پاتریک (۱۹۹۹) دلبستگی به خدا را در سه گزاره خلاصه می‌کند: (الف) ارتباط ادراک شده با خدا، احساس باور مذهبی بسیاری از افراد را تشکیل می‌دهد. (ب) پیوند عاطفی ای که در این ارتباط تجربه می‌شود نوعی از عشق بود که شبیه ارتباط نوزاد-مادر است. (ج) ویژگی‌های باور نسبت به خدا شبیه ویژگی‌های دلبستگی با فردی ایمن است.

می‌توان گفت که کارکرد عمدۀ‌ی مذهب ایجاد معنی در زندگی است (ایمونس و پالوتزیان^۴، ۲۰۰۳). هم چنین مهم ترین سود تجربه‌های مذهبی این است که مذهب به شخص احساس معناداری و ارتباط با حقیقت نهایی اعطای می‌کند (اکسلین^۵، ۲۰۰۲؛ سیمپ سون^۶، ۲۰۰۲). انسان جویای معنا از طریق نیاز به معنا به توکل رو می‌آورد و این نیاز (نیاز به پیدا کردن پشتونه ای قوی و ماندگار) در نهایت به جستجوی خدا رهنمون خواهد شد، وقتی خدا پیدا شد و به بزرگی در دل نشست، به حیات شخص معنا خواهد

¹ Snyder

² Kirkpatrick

³ Ainsworth

⁴ Emmons & Paloutzian

⁵ Exline

⁶ Simpson

داد(قبری،۱۳۸۹). رویکرد ادیان توحیدی به ویژه اسلام، در خصوص معنا و مفهوم زندگی بر مبنای فطرت آدمی قابل تبیین است با این توضیح که معنای زندگی به مفهوم عمیق و حقیقی آن، زمانی برای فرد قابل قبول است که وی در نظام هستی، احساس جاودانگی کند. به عبارت دیگر هستی را نه فقط در محدوده‌ی دنیا بلکه فراتر از آن ملاحظه نمایدو دنیا را تنها مقدمه و زمینه‌ای برای ابدیتی بداند که آخرت نام دارد(شرفی،۱۳۸۴). در چنین نگرشی است که مؤمنان باور دارند با خدای خود از طریق ذکر قلبی ارتباط برقرار می‌کنند. قرآن به ما یادآوری می‌کند که هرچه در شرق و غرب است به خدا تعلق دارد و هر کجا که انسان‌ها بروند در حضور خداوند خواهند بود.(بقره ۱۱۵) وقتی از تجلی و حضور خداوند در هستی صحبت می‌شود، مؤمنان فراتر از پاسخگو بودن و حضور فکر می‌کنند و انان به نزدیک بودن خداوند حتی نزدیکتر از خودشان و رگ‌های گردنشان اشاره می‌کنند(غباری بناب و حدادی کوهسار ، ۱۳۹۰). انتظار بشر از دین آن است که به نیاز‌های معرفتی و عاطفی او پاسخ دهد و مایل است که در زمینه‌های ارتباط با خود، خدا و طبیعت، از دین پاسخ‌های معقول و منطقی دریافت کند و بر اساس آنها به زندگی خود معنا و مفهوم بخشد. انسان در رابطه با خود و بر مبنای شناخت حقیقت وجودی خویش، طبیعت و فطرت می‌تواند هویت خود را در نظام هستی تبیین کند و از رنج بی‌هویتی، نجات یابد. و بر اساس رابطه‌ی محب و محبوب، رنج کشیدن در راه تعالی و کمال معنا می‌یابدو رنج‌ها و تألمات زندگی، فرد را پریشان نمی‌کند و نقمت را عین رحمت می‌داند(شرفی،۱۳۸۴).

در پژوهش فوق برآن هستیم تا اثر بخشی مشاوره‌ی گروهی با رویکرد معنادرمانی اسلامی را بر میزان توکل^۱ و دلبستگی به خدا^۲، در دانش آموزان دختر ایتمام در مقطع متوسطه مورد بررسی قراردهیم.

¹ Reliance

² Attachmen to God

بیان مسئله

خانواده مهم ترین نهاد اجتماعی در جوامع انسانی بوده و از نظر تکوین شخصیت و پرورش آن در فرزندان و همچنین سازگاری بعدی فرد با جامعه دارای آثار وسیعی می باشد (دارلینگ^۱، ۱۹۹۳).

فقدان یک ارتباط مهم ناشی از مرگ از نظر سلامت روانی آثار منفی گسترده بی در پی دارد. (پارکر^۲، ۱۹۶۴)، به نقل از نجاریان (۱۳۷۴). آنچه می تواند آسیب های روانی در نوجوانان ایجاد کند، محرومیت از پدر است. بسیاری از محققین در مورد نقش پدر به این نتیجه رسیده اند، حضور پدر در خانواده بر پیشرفت تحصیلی و رشد شناختی فرزند و تحولات اخلاقی یا وجودان، تحول نقش جنسی، فقدان آسیب های روانی تأثیر مثبت دارد و عدم حضور او با هریک از این ابعاد همراه است (آدامز^۳، ترجمه ای باقری و عطاران، ۱۳۷۳).

بر اساس دستاوردهای پژوهش در مقایسه با خانواده های عادی (از نظر وجود والدین و فرزندان) کودکان خانواده های تک والدی عزت نفس پایین تری دارند، در به تأخیر انداختن ارضای نیازها تحمل کمتری دارند، مهارت های مقابله اجتماعی آن ها پایین تر است و فراوانی حالات عصبی و خودکشی در آن ها بالاتر است(فرای، شر^۴، ۱۹۸۴). بسیاری از پژوهش های صورت گرفته در ارتباط با کودکان و نوجوانان نشان داده اند که فقدان پدر به بروز و تشديد مشکلات و اختلالات عاطفی- رفتاری در آن ها می انجامد(کاسن وهمکاران، ۲۰۰۳).

توکل در رابطه ای فرد با خدا مطرح است که این رابطه در اعمال انسان تأثیر داشته و رابطه ای فرد با خدا را نمایان می سازد. درحالی که انسان رابطه ای خویش را با خدا از طریق دعا، انجام فرائض و مستحبات نشان می دهد، در توکل جنبه ای از رابطه ای فرد با خدا نمایان می شود که تلویحًا فرد متوكل پیش فرض هایی را پذیرفته است که مهم ترین آن باور و ایمان به قدرت، حکمت و شفقت خداوند به بندگانش می باشد و همین جنبه ای اعتماد و ایمان است که رابطه ای توکل گونه را از دیگر رابطه ها متمایز می کند. در واقع توکل نوعی رابطه ای فرد با خداوند است که در آن فرد با توجه به اعتقادی که به قدرت، حکمت و شفقت خداوند دارد در تمام حرکات و سکنات حضور خداوند را در نظر گرفته. افراد متوكل به اتفاقات زندگی معنایی می دهند که آنان را در تعبیر و تفسیر پدیده های زندگی کمک نموده و به توازن شناختی و عاطفی آنان کمک می نماید و آنان را از خلاء زیستی، بی هدفی و پوچی رهایی می بخشد (غباری ، ۱۳۷۷).

¹ Darling

² Parker

³ Adams

⁴ Fry&Scher

کسانی که به مفهوم توکل در زندگی شان معتقدند قطعاً در جهان هستی به وجود موجودی به نام خدا باور دارند و به او توکل می کنند، انسان موجودی است که امیدواریش به آینده می تواند در بازدهی کاری وی تأثیر داشته باشد، چه توکل قدرت قلب آدمی و امیدواری او به آینده را فراهم می کند (قبری، ۱۳۸۹).

از حدود دهه ی نود میلادی کرک پاتریک، روان شناس دین، دلبستگی را به عنوان «چارچوبی توانمند» برای درک و یکپارچه کردن بسیاری از جنبه های باور دینی اختیار نموده است (روات و کرک پاتریک^۱، ۲۰۰۲). تحقیقات مختلف نشان داده ان که برداشت اصلی اکثر افراد از دین، داشتن رابطه ای نزدیک با خداوند است، نه صرفاً مجموعه ای از باورها و اعمال (رووات و کرک پاتریک، ۲۰۰۲).

علاوه بر آن تأکید بر مجاورت هر فرد با خدا، هم چنین ارجاعات مکرر به عشق بین بند و خدا در غالب ادیان توحیدی وجود دارد. در مورد کنش هایی که از یک چهره ی دلبستگی انتظار می رود، مدارک جهت حمایت از این عقیده که دین و به خصوص «رابطه ی درک شده ی فرد با خدا» به عنوان پناهگاه مطمئن عمل می کند، کم نیست. افراد در زمان بروز بحران، خدا را به عنوان «پناهگاه مطمئن» و هم چنین «پایگاهی امن» جهت جستجوگری در محیط، می دانند (کرک پاتریک، ۱۹۷۸؛ به نقل از روات و کرک پاتریک، ۲۰۰۲). تجربه های عاطفی و هیجانی که اغلب در ارتباط با مذهب مطرح می شود از لحاظ کیفی با تجربه ی روابط عاطفی فرد بزرگسال متفاوتند در حقیقت شکل تجربه ی عشق نسبت به خدا، دقیقاً شبیه دلبستگی کودک-مادر است (کرک پاتریک، ۱۹۹۴).

روبرت^۲ (۱۹۹۲) معتقد است که مذهب یک منبع حمایتی برای افراد است که در رویارویی با مشکلات کمتر اسیب می بینند زیرا این افراد روش های مقابله ی گوناگونی دارند که در مواجهه با حوادث فشار زای زندگی از آن بهره می گیرند. بنابراین مقابله ی مذهبی متکی بر باورها و فعالیت های مذهبی است و از این طریق در مهار تنفس های هیجانی و ناراحتی فیزیکی به افراد معتقد به مذهب کمک می کند.

رفتارهای مذهبی هم چون نماز خواندن، صداقت، اعتقاد به خدا یا خواندن کتاب های مذهبی ممکن است از طریق ایجاد امید و تشویق در جهت ایجاد دیدگاه مثبت نسبت به شرایط موجود و بیرون کشیدن فرد از یک بحران مأیوس کننده که بر روی آن ها تسلط چندانی هم ندارد، سبب ایجاد یک نوع آرامش درونی می گردد (کوئینگ^۳، ۱۹۹۵).

¹ Rowatt & Kirkpatrick

² Roberts

³ Koenig

وود^۱ و همکاران (۱۹۹۹) در پژوهشی ارتباط بین مذهبی بودن و وضعیت امنیت عاطفی را در زنان آفریقایی مقیم آمریکا که مبتلا به ویروس ایدز بودند، مطالعه کردند و به این نتیجه رسیدند که مقابله‌ی مذهبی (توکل به خدا و جست و جوی آسایش در مذهب) با افسردگی رابطه‌ی منفی دارد. مهم‌ترین سود تجربه‌های مذهبی این است که مذهب به شخص احساس معناداری و ارتباط با حقیقت نهایی اعطای می‌کند (اکسلین^۲، ۲۰۰۲).

تیلوون و بلومگیمیدی^۳ (۲۰۰۹) به بررسی ارتباط مذهب، معناداری زندگی در میان دانشجویان پرداختند، نتایج نشان داد، عقاید مذهبی به صورتی معنادار در ایجاد حس معنی در زندگی مؤثر هستند. هیل و پارگامنت^۴ (۲۰۰۳) معتقدند معنویت و ارتباط با خدا به افراد احساس داشتن جهت و معنا در زندگی می‌دهد.

توانمندی رفتارهای مذهبی باعث آن شده است که روش‌های درمانگری مذهبی، علاوه بر روش‌های روان‌شناسی دیگر همچون رفتارگرایی، شناخت‌گرایی، انسان‌گرایی، روان تحلیل‌گری و معنادرمانی، جایگاه ویژه‌ای در بین شیوه‌های مهار اختلالات روانی پیدا کند و تحقیقات انجام شده که مبتنی بر نظریه‌های روان‌درمانی است نیز کارآمدی این روش‌ها را در کاهش فشار‌های روانی نشان داده اند (گارتner^۵ و همکاران، ۱۹۹۱).

در معنادرمانی اسلامی سعی می‌شود، طرح واره‌ی شناختی افراد نسبت به دشواری‌ها تغییر کند به طوری که معنای جدیدی برای دشواری‌ها بیابد یعنی یک معنای الهی و رای سختی‌ها و دشواری‌ها . از این طریق می‌توان به افراد کمک کرد تا تسلیم مشکلات و مصائب نشوند. در معنادرمانی اسلامی به افزایش مهارت‌های شناختی در سختی‌ها پرداخته می‌شود زیرا برای تحمل فقدان و سختی‌ها، آدمی نیازمند شناخت و آگاهی است تا در پرتو این شناخت‌ها، توان تحمل فقدان و سختی را بیابد و هم چنین افراد شیوه‌های مواجهه‌ی اسلامی با بحران و مصائب زندگی را یاد بگیرند. و این شناخت باعث می‌شود که فرد خود را در مصائب تنها نبیند و در تمامی بحران‌ها و مشکلات امر خود را به خدا واگذارد و به او توکل کند و همین امر موجب می‌شود که معنادرمانی اسلامی بر میزان توکل فرد اثر گذار باشد و هم چنین باعث می‌شود که فرد به یک پناهگاه مطمئن چنگ زده و ارتباط ادراک شده‌ی فرد با خدا را تحت تأثیر قرار می‌دهد از این طریق نیز باعث دلبستگی بیشتر میان فرد و خداوند می‌شود. هم چنین، یکی از آثار فقدان پدر عدم شکل گیری دلبستگی است که باعث فقدان احساس ایمنی در فرد می‌شود، می‌توان با معنادرمانی اسلامی در

¹ Wood

² Exline

³ Tiliouine & Belgoumidi

⁴ Hill & Pargament

⁵ Gartner

نوجوانان ایتم دلبستگی با خدا را در این نوجوانان افزایش داده که یکی از نتایج دلبستگی به خدا، دست یابی به یک پناهگاه امن و مطمئن می باشد.

اهمیت و ضرورت پژوهش:

پدر و مادر دو رکن اساسی در خانواده هستند که با به وجود آوردن محیطی امن و سالم، رشد روانی فرزندان خود را میسر می سازند(دارلینگ^۱، ۱۹۹۳). لذا عدم حضور هریک از والدین در محیط خانواده تعادل آن را برهم زده و آثار سویی بر رشد طبیعی فرزندان می گذارد. شناخت نحوه‌ی تأثیر والدین بر کودکان و بررسی نقش هر یک از آنان در روند رشد روانی – اجتماعی و شخصیتی کودکان نوجوانان همواره مورد توجه روان‌شناسان و جامعه شناسان بوده است(بلاک و هکان^۲، ۱۹۹۵). مسئله‌ی فقدان پدر در طی دهه‌های اخیر توجه بسیاری از محققین علوم تربیتی و روان‌شناسی را جلب کرد، به طوری که در خلال سال‌های ۱۹۷۴ تا ۱۹۹۸ حدود ۳۴۵ مقاله در این خصوص در مجلات روان‌شناسی منتشر شده است (نجاریان و همکاران، ۱۳۸۰).

یکی از مسائل دامنگیر جامعه و به خصوص آموزش و پرورش وجود دانش آموزان فاقد پدر است. به عقیده‌ی فروید، در کودکی نوجوانی هیچ نیازی قوی‌تر از نیاز حمایت پدر نیست(شیری ترکمانی، ۱۳۸۰). نوجوانی یک سن بحرانی و با اهمیت در تحول انسان است. بیشتر تغییرات روان‌شناختی و اجتماعی در یک شخص در طول این دوره از زندگی رخ می‌دهد. نوجوانان گروهی هستند که در جست وجوی هویت و معنا در زندگی خویش هستند(اریکسون^۳، ۱۹۶۸).

ایمان به خدا و اعتقاد کامل به مبانی دینی، بهترین راه مبارزه با فشار روانی است. فرد نا توان با اتصال به کمک و مشیت خداوند متعال احساس قوی بودن می‌کند و مطمئن می‌شود که با گرفتن طرف خداوند بر حوادث فائق خواهد آمد و پشتیبانی خدا گرم خواهد شد. اندیشه ورزان و پیروان ادیان الهی بر اساس این نظریه به زندگی و حیات دنیوی می‌نگرند و معتقدند که طرح و هدف نهایی بر حیات ایشان تعیین گشته و آدمی و رای زندگی مادی و جسمانی خود هدفی معنوی و الهی دارد، هدف ادیان بزرگ و وجه مشترک همه‌ی آنها هدف مندی زندگی و معناداری آن و نجات از خود بیگانگی و بدینی به جهان است، از این میان اسلام، کامل ترین دین الهی هدف از حیات دنیوی را رسیدن به تعالی و تکامل و تقرب الى الله دانسته و این غایت نهایی را سبب ارزش گذاری‌های خاص به زندگی و فرآیند معنابخشی به آن می‌داند.

¹ Darling

² Black&Hocan

³ Erikson

شخص دین دار و دارای باورهای مذهبی در زندگی، هیچ گاه احساس پوچی نمی کند و بدینهی به زندگی و یأس و ناامیدی را از آن می زداید.

این پژوهش به نوجوانان دختری در جامعه‌ی ما کمک می کند که با مسئله‌ی فقدان پدر^۱ رو به رو هستند. طبق تحقیقاتی که صورت گرفته فقدان پدر در خانواده باعث می شود که به سلامت روانی آن‌ها صدمه بزند. معنادرمانی اسلامی به این نوجوانان ایتمام کمک می کند تا با روی آوری به دین و باورهای معنوی و مذهبی احساس معنا و هدف داری در زندگی پیدا کنند و توان کنار آمدن مثبت با فشارهای روانی و چالش‌ها را پیدا کنند. و با طرح الوهی بخشیدن به سختی‌ها و ناملایمات آن‌ها را معنای تازه‌ای ببخشند و از آن‌ها به عنوان سکوی پرش به سوی معنویت استفاده کنند و در مواجهه با مشکلات و تنیدگی‌های زندگی باور داشته باشند که خداوند مهربان در کنار آنهاست و آنها را راهنمایی می کند.

¹ Fatherless

اهداف پژوهش:

۱) تعیین تأثیر مشاوره‌ی گروهی با رویکرد معنادرمانی اسلامی بر میزان توکل به خدا در دانش آموزان دختر ایتم

۲) تعیین تأثیر مشاوره‌ی گروهی با رویکرد معنادرمانی اسلامی بر میزان دلبستگی ایمن به خدا در دانش آموزان دختر ایتم

۳) تعیین تأثیر مشاوره‌ی گروهی با رویکرد معنادرمانی اسلامی بر میزان دلبستگی اجتنابی به خدا در دانش آموزان دختر ایتم

فرضیه‌های پژوهش:

۱) مشاوره‌ی گروهی با رویکرد معنادرمانی اسلامی بر افزایش میزان توکل به خدا اعضای گروه آزمایش مؤثر است.

۲) مشاوره‌ی گروهی با رویکرد معنادرمانی اسلامی بر افزایش میزان دلبستگی ایمن به خدا اعضای گروه آزمایش مؤثر است.

۳) مشاوره‌ی گروهی با رویکرد معنادرمانی اسلامی بر کاهش میزان دلبستگی اجتنابی به خدا اعضای گروه آزمایش مؤثر است.

تعریف مفهومی متغیرها:

مشاوره گروهی با رویکرد معنادرمانی اسلامی: برای حوادث و رویدادهای زندگی، برداشت‌های متعارف و غیر متعارف وجود دارد. اگر با تلقی‌های معمول و متعارف قادر به تبیین حوادث مذکور نباشیم باید در پی برداشت‌های غیر متعارف ولی الهی و قدسی بوده تا آن‌ها به ما در تجزیه و تحلیل سختی‌های زندگی یاری کنند. بنابراین تنها حوادث مهم تلقی نمی‌شوند بلکه تفسیر حوادث بر اساس آموزه‌های دینی و الهی است که جایگاه برتری می‌یابد یعنی از گذرگاه اسلام به حوادث و رخدادها رنگ الوهی بخشیده و هدفی معنوی و الهی بیابیم (شرفی، ۱۳۸۴).

معنادرمانی اسلامی نوعی از مشاوره‌ی گروهی است که در آن، معنادرمانی بر اساس آموزه‌های اسلامی و آیات و روایات ارائه می‌گردد که همان زندگی در پرتو اعتقاد به حضور همه جایی و همیشگی خداوند در زندگی افراد و به خصوص همراهی خداوند در سختی‌ها و مصائب زندگی است که به افراد امکان قدرت شناخت و رای سختی‌ها و معنایابی از گذرگاه الهی در سختی‌ها و مشکلات را می‌دهد.

توکل: توکل به خدا عبارت است از رابطه‌ای که فرد با خدا دارد و این ارتباط مبتنی است بر اعتقادی که انسان به قدرت، حکمت، شفقت و مهربانی خداوند دارد و این اعتقاد در شخص حالتی را بوجود می‌آورد که موجب می‌شود به واسطه‌ی احساس حضور پروردگار، آرامشی پیدا کند که با وجود حوادث سخت دچار شک و تردید نگردد و کارهایی را که مدیریت و برنامه‌ریزی آن‌ها خارج از تدابیر اوست به خدا واگذار کند. (غباری و یوسفی نمینی، ۱۳۸۸).

دلبستگی به خدا: دلبستگی به خدا، چارچوب محکمی را برای فهم جنبه‌های متعدد باورهای مذهبی به ویژه با در نظر گرفتن ارتباط ادراک شده‌ی فرد با خدا فراهم می‌کند (رووات و کرکپاتریک^۱، ۲۰۰۲). دلبستگی به خدا در سه سبک دلبستگی ایمن، دلبستگی نایمن اجتنابی و دلبستگی نایمن اضطرابی یا دو سوگرا تقسیم بندی می‌گردد.

دلبستگی ایمن: افراد با این سبک دلبستگی اظهار می‌دارند که خدا به طور کلی با من صمیمی بوده و نسبت به همه‌ی نیازهایم حساس و پاسخگو است (رووات و کرکپاتریک، ۲۰۰۲).

دلبستگی نایمن اجتنابی: افراد با این سبک دلبستگی اظهار می‌دارند که به طور کلی خدا نسبت به من بسیار سرد و غیر صمیمی بوده و از من بسیار فاصله دارد (رووات و کرکپاتریک، ۲۰۰۲).

^۱ Rowatt& Kirkpatrick